

Het was heel opmerkelijk dat de LGV in 2018 van Freek van Veen zijn eigen levensbericht ontving. Freek was de laatst overlevende van zijn jaarclub en dus de enige die het levensbericht nog kon opstellen.

Bericht van Prof. Drs. Freek van Veen – Dec 2018

Een zeer gewaardeerd idee om een levensbericht toe te voegen aan de steeds toenemende overlijdensberichten van LGV-leden. Omdat ik na de onlangs overleden Waldo Zagwijn de laatst overlevende ben van de in Nederland wonende 14-tallige jaarclub 1947 neem ik de vrijheid om mijn eigen bericht samen te stellen.

Glück Auf

Lang heeft “ons jaar” een jaarlijkse lunch in Haarlem georganiseerd. Onder die kleine naoorlogse lichtung waren een aantal oudere studenten en was ik het jongste lid. In 1950 zat ik in de redactie van De Leidse Geoloog en werd als tegenkandidaat in het LGV-bestuur gekozen. Er waren al een aantal reportages van mijn hand verschenen.

In 1952 werd ik student-assistent van de hoogleraren Van der Vlerk (paleontologie) en Florschütz (palynologie). In de daaropvolgende jaren heb ik veel excursies en Edelmanboorcampagnes van “Flos” meegemaakt, tuffend op mijn Solex naar de in aanbouw zijnde Velsertunnel, de Noordoostpolder, Denekamp en Tegelen voor pollenonderzoek., maar ook naar Oostenrijk en toenmalig Joegoslavië. Verslagen van deze excursies en veldwerk in de Franse Pyreneeën verschenen in de Nieuwe Leidsche Courant.

Na het doctoraalexamen kwam ik in dienst van de toenmalige B.P.M. en begon mijn zwerftocht vergezeld van vrouw en drie kinderen via Brunei, Bolivia, Argentinië, Canada, Verenigd Koninkrijk en Nigeria. We hadden allen een ander paspoort, zodat we bij een douanecontrole eens gevraagd werden “Are you a travelling circus?”

De laatste drie jaar bij Shell International werd ik Hoofd Productiegeologie in de Carel van Bylandtlaan. Toen begon het reizen pas goed, zodat bij mijn afscheid gevraagd werd de 10 landen te noemen waar ik niet voet had gezet.

Toen ik met 25 tropenjaren op 55-jarige leeftijd werd gepensioneerd was het plan om een lang gekoesterde wens, een wijngaard aan de Middellandse Zee te kopen. Er werd echter een beroep op mij gedaan om aan de TU Delft een hoogleraarschap Technische Aardwetenschappen te aanvaarden, wat ik uiteindelijk accepteerde. Ook volgde ik Emile den Tex op als voorzitter van de KNAW Commissie voor de historische geologie. In die jaren heb ik de biografieën van Molengraaff en van Waterschoot van der Gracht gepubliceerd en een aantal historische bijdragen voor de GEObrief verzorgd. Tevens werd ik benoemd tot lid van de Tcbb, (Technische Commissie Bodembewegingen) van het Ministerie van Economische Zaken, die ik samen met een aantal Delftse hoogleraren, een KNMI-seismoloog en een Groningse rechter tot 2006 heb geadviseerd. Een bijzondere ervaring, die er ook toe heeft geleid dat ik als meermalen gepensioneerde wereldreiziger de rust van het Groningse land en de onrust van de ondergrond verkoos in een beef-en krimpgehucht van 38 inwoners, boven de Westerse metropool.

Herinneringen aan Freek van Veen van een kwart eeuw geleden – Karl-Heinz Wolf

Ik heb Freek in de Faculteit zien komen als een vrolijke en informele hoogleraar sedimentologie.

Wij hebben een half jaar mogen samenwerken tijdens zijn introductie in het onderwijs voor de sectie Petroleumgeologie. Samenwerken met hem betekende voor mij de gezamenlijke begeleiding van het zomerveldwerk in Vesc, Frankrijk; voor zijn studenten een ervaring van veel “brood” en vooral buiten spelen. Hier waren de lunch en het diner heilig. Ik denk dat hij ook een fantastische tijd had tijdens de Noord-Engeland & Schotland excursies met de klassieke geologie en de Whisky trail als vaste onderdelen! Het was een bijzondere tijd, waarin het curriculum van de Faculteit der Mijnbouwkunde en Petroleumwinning noodzakelijk werd vernieuwd. De “steenkool” werd vervangen door “olie- en gas” en deze uitbreiding van de onderwijsportfolio was een belangrijk deel van zijn taak.

Na mijn vertrek naar de Petrofysika sectie, ben ik begin 90er jaren weer met hem gaan samenwerken in het Faculteitsbestuur. Zijn kalme gedrag hielp vaak de hoogoplopende gemoederen te sussen, uitspraken te relativiseren en angels uit netelige problemen te halen. Tijdens de bedreiging van het voortbestaan van de opleiding heeft hij goed werk geleverd om de fusie met andere opleidingen tot één Civiel-Geologische faculteit, tot een goed einde te brengen. Het heeft nog jaren geduurd voordat we moesten verhuizen!

Rond de eeuwwisseling zag ik hem sporadisch in de gangen van het oude en nieuwe gebouw rondlopen. Hij hield altijd al van de geschiedenis van de geologie en kwam vaak met mooie verhalen uit het verleden. Met name zijn onderzoek (samen met een aantal oud-collega's) naar de omzwervingen van de mijnbouwkundig geoloog R. Verbeek en diens avonturen rond de Krakatau eruptie, hebben geresulteerd tot een fraaie schets van de Nederlandse geologische en mijnbouwkundige activiteiten in de 2^e helft van de 19^e en begin 20^e eeuw.

Hij had een grote voorliefde voor culinaire hoogstandjes. Het begin van een vergadering werd stevast geopend met “de stand van de gastronomie in Nederland en ver daarbuiten” en vooral zijn aandeel in de inspectie. We hebben dan ook, dankzij hem de nodige kleine juweeltjes en sterrenrestaurants mogen bezoeken. Het zou me niet verbazen als François Rabelais één van zijn favoriete auteurs was.

In Memoriam Freek van Veen – door Rick Donselaar (TU Delft)

Na zijn loopbaan bij Shell was Freek van Veen van 1987 tot 1996 aangesteld als Hoogleraar in de Sedimentaire Geologie aan de Faculteit der Mijnbouwkunde en Petroleumwinning van de TU Delft. Samen met prof. Koen Weber zette hij daar de onderzoeksgroep in de Geologische Reservoirkarakterisering op. Onder zijn leiding groeide de groep in de eerste helft van de jaren '90 uit tot ongeveer 15 personen (PhD studenten, postdocs en vaste staf), onder meer gefinancierd door grote onderzoeksprojecten van de Europese Unie JOULE en THERMIE-programma's en STW, die Freek van Veen samen met zijn staf en collega's bij onder andere, TNO, Univ. Liverpool, Imperial College in Londen, en de Univ. Complutense van Madrid, wist binnen te halen. Naast het opzetten van dit onderzoek was hij, als ‘klassieke’

veldgeoloog enthousiast betrokken bij excursies van de Faculteit naar de Ardennen en Eifel, en het Vesc veldwerk in het Vocontien Bekken in Zuid-Frankrijk.

Na zijn emeritaat stortte hij zich op het schrijven van de biografie van Gustaaf Molengraaff, die van 1906-1930 professor in de Aardkunde was aan de Technische Hoogeschool Delft. Die biografie verscheen in 2004.

Zij die het voorrecht hebben gehad om met Freek van Veen samen te werken, zullen hem blijvend herinneren als een aimabele persoonlijkheid, een man die met veel menselijkheid leiding gaf aan staf en studenten, en die na een zware dag in het veld kon genieten van het vertellen van prachtige verhalen uit zijn rijke loopbaan onder het genot van een smakelijke maaltijd en een goed glas wijn.

Rick Donselaar; 7 april 2021

In Memoriam Freek van Veen – door Tom J.A. Reijers

Toen in de zeventiger jaren stakingen in het Verenigd Koninkrijk huishielden en het leven zeer gevarieerd maakten, leerde ik Freek daar kennen. Het was voor geologen in London toen goed toeven. Dagelijks nieuws over nieuwe vondsten in de Noordzee. Veel werk offshore en op kantoren. Maandelijks in ‘Burlington House’, op wandelafstand van het Shell-kantoor, lezingen van de London Geological Society, het oudst bestaande geologische gezelschap ter wereld. Altijd interessant met vaak nieuws over de laatste ontwikkelingen. Vooral tijdens de borrel vóór de lezingen, de uitgelezen plaats voor scouting, soms met succes. Een ervaring die ons beiden bij bleef en waarmee we in Nederland aan de slag gingen.

Op 10 februari 1978 besloten we in KSEPL tot oprichting van de Petroleum Geologische Kring met Freek als eerste voorzitter. De eerste verjaardag vierden met een KLM-City hopper vlucht over de Waddenzee als eerste ‘veld’excursie en een eerste jaarlezing van Professor Odell uit Rotterdam over olie- en gasreserves. Vandaar ging het met de PGK - de meest succesvolle onderafdeling van het KNGMG - alleen maar bergop. Maandelijkse lezingen, jaarlijkse excursies en regelmatig congressen en symposia, bijvoorbeeld eind november 1982 de ‘Noordzeeconferentie’ in het Congres gebouw in Den Haag, de eerste conferentie waarop geologische informatie uit de ondergrond van het Nederlandse deel van de Noordzee werd gepubliceerd. In 1985 verschenen de Proceedings van die bijeenkomst. Freek vond het buitengewoon plezierig om enkele jaren geleden door de PGK nog te worden uitgenodigd om een overzicht te geven over die vroege jaren van de PGK, waarvan hij aan de wieg heeft gestaan.

Dear colleagues,

It is with sadness that we announce the passing away of professor Freek van Veen on March 29, 2021. Emeritus professor Van Veen was professor of Sedimentary Geology at TU Delft from 1987 until 1996. This month he would have turned 90 years old.

Professor Van Veen joined our Faculty after a successful career at Shell. He established – together with Professor Koen Weber – the Geological Reservoir Characterization research group which at its height in the first half of the 1990s counted around 15 PhD students,

postdocs, and tenured research staff. Professor van Veen landed several European Union (JOULE and THERMIE programmes) and NWO-STW projects to finance the research. As a classical field geologist, he enjoyed participating in faculty field-excursions to the Ardennes and Eifel, and the fieldwork in Vesc.

After his retirement, Freek van Veen fully immersed into research for his biography of Gustaaf Molengraaff, who was professor in Aardkunde at the Technische Hoogeschool Delft from 1906-1930. The biography was published in 2004.

Those who have had the privilege to work with him will remember professor Van Veen as an amiable personality who always stimulated students and staff alike to bring out the best in them, and who, after a hard day's work in the field, appreciated the pleasures of a good meal with a drink and conversation.

The funeral ceremony will take place in private. Flowers will be sent on behalf of our department.

With best regards,

on behalf of Timo Heimovaara, Rick
Donselaar & Jan Kees Blom; section
Applied Geology

Frederik R. van Veen - In Memoriam – Howard Johnson

While nearing the completion of my PhD on very old (Precambrian) sandstones, I decided to register for a geological conference in November 1974 in London on a subject about which I knew next to nothing: Petroleum Geology of the North Sea (sometimes referred to as the First, or 'Bloomsbury', Conference). Shell geologists (e.g. Ziegler, Bowen, Parker, Brennand, etc.) were pre-eminent, delivering some of the most amazing quality presentations and insights into the geological evolution of NW Europe that I have ever seen, and never

surpassed. But as a budding sedimentologist, albeit without a thought of petroleum geology, I was suddenly thrown, irreversibly, into the world of production geology through two talks by Freek van Veen (both published in 1975): one on the Leman Gas Field* and the other (with Tim Brennand) on the Auk Oil Field**. During the rest of the 1970s Freek was Shell's public face of production geology, presenting any number of inspirational talks at UK universities and conferences, especially on the Brent reservoirs. Looking back, it is much clearer to see what a leading role he played in the development of the North Sea, but especially how he motivated so many, like me, to follow his footsteps. He did this in his own unique and distinctive way: quiet, sometimes almost unassuming and always modest way. He was the right man, in the right place and at the right time, making an enormous impact on the discipline and on the people lucky enough to have been in his orbit.

For me, his work on the Brent Field marks his greatest influence on production geology and on the North Sea. Many of us continue to use Brent as an exemplar of how to integrate sedimentology and reservoir geology into field development projects. I always marvel, pointing this out to students, how Shell's very earliest (1970s) interpretations, based on extremely limited data, reached an understanding that has stood the test of time. Better still, this is what Freek (then a professor at TUD) said on this subject at a conference in The Hague in 1993: *'When the original model (1970s) is compared with the present one (1990s), the essentials of reservoir architecture had been predicted on the basis of the very limited data from the first two wells'****. The 1990s model was based on 130 wells! While the 1970s model had far fewer wells, it was helped by having the insight of many of Shell's former giants, including: Kruit, Oomkens, Weber, and, of course, van Veen!

Finally, here's one personal recollection of Freek that stems from 10th April 1984 – 37 years ago! I was due to meet him in London in Shell UK to discuss my next job move (he was Head of Production Geology in The Hague). Alas, the meeting had to be suddenly cancelled because it clashed with the birth on my daughter later that day (she is 37 years old tomorrow!). A couple of years later Freek came out to Sarawak to discuss lots of important production geology matters in SSB. We also had our delayed 'London meeting' and his first words to me were 'how's your daughter'!

Freek was such a lovely, kind and considerate man. I am blessed to have had the privilege to have worked with him, both in Shell and in TUD. He influenced more people than he probably ever realised. He was an exceptional mentor, helping innumerable people both within and outside Shell. I remain deeply grateful to have known Freek van Veen. Thank you.

Howard Johnson
Professor of Reservoir Geology
Imperial College London

9th April 2021

***van Veen, F.R.** (1975) Geology of the Leman Gas-Field. In: A.W. Woodland (ed), Petroleum and the Continental Shelf of North-West Europe, Vol. 1, p. 223-231. Applied Science Publishers Ltd.

****Brennand, T.P. and van Veen, F.R.** (1975) The Auk Oil-Field. In: A.W. Woodland (ed), Petroleum and the Continental Shelf of North-West Europe, Vol. 1, p. 275-281. Applied Science Publishers Ltd.

*** **van Veen, F.R.** (1993) Brent Revisited. AAPG Search and Discovery Article #90990.
AAPG International Conference and Exhibition, The Hague, The Netherlands, October 17-20,
1993.